

Σχόλια - ανασκευή εις τὸ βιβλίον π. Βασ. Βογλουδαίκη
π' Ὁ Ἀντιχρίστος, ὁ ἀριθμὸς 666 κ' ἡ ἀνιθυχία
τῶν Χριστιανῶν, ἀπὸ τῶν π. Θεοδώρητου Μαύρου
(ἀχιορείτην ἱερομόναχον + 2007)

Ὁ π. Β. Βογλουδαίκης θεωρεῖ «αἰθενεῖς τῆ πίστει»,
κ' με' «φοβισμένη συνείδησι» τοὺς χριστιανοὺς πρὸ
δορυβοῦνται ἀπ' τα' «δαιμονικά ἐμβλήματα» τῶν ταυ-
τοτήτων, Δὲν εἶναι ἀπειρα τὰ παραδείγματα τῶν
«τοληρῶν» πρὸ ἔπαιζαν με' τὰ βασιμικά σύμβολα με' ἀ-
ποτέλεσμα ναὶ δαιμονισθῶν. Σύνοδοι ἐπιβκόπων Νέε
κ' παλαιῶ ἡμερολογίου, ἀκαδημαϊκοὶ διδάσκαλοι, τὸ Ἁγ.
Ὅρος, χιλιάδες πύτων **κοιτεδίκασαν τὴν ἀναγραφὴν**
τῶν συμβόλων αὐτῶν ὅτις ταυτότητες κ' κάρτες ὁ-
χείας, ἀπορρίπτονται ὅλα τὰ ἀπόκρυφα κ' νέας ἐπο-
χῆς σύμβολα, με' κορυφαῖον τὸ 666. Γιατί ἡ ὑπο-
τιμητικὴ κ' εἰρωνικὴ ἀντιμετώπισις τῶν ὑπὸ π. Β. Βογλουδ.
ὅταν ὁ ἴδιος δηλώνει: «θα πολεμήσω τὶς νέες ταυτό-
τητες, ἂν ἔχουν τὸ 666 ἢ ἄλλα δαιμονικά σύμβολα
καὶ θα βυθίσω τοὺς πύτων ν' ἀρνηθῶν τὴν παρα-
λαβὴν τους», θὰ μᾶς ἀπαντήσῃ: «ὄχι με' τὴν πα-
ραλαβὴν τους ἀρνούμεθα τὴν πίστιν μας ἢ κινδυνεύ-
ομε ναὶ δαιμονισθῶμε». Οὐδεὶς ἀπ' ὅσους γνω-
ριτοίμε γράφει γιὰ δαιμονισμό τῶ λαμβάνοντος τὴν
ταυτότητα. Εἶπαν περὶ **«προχαραχματος τοῦ Ἀντιχρί-
στου»** κ' **«ἀπειχίς κατὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ πολίτου»**.
Ὁ π. Παΐσιος ὁ ἀχιορείτης ἔγραψε: «ὅταν ὁ
διάβολος, ὁ ἀντιχρίστος εἶναι ἐπὶ τὴν ταυτότητα μας
ἢ ἐπὶ τὸ χέρι ἢ ἐπὶ τὸ κεφάλι μας, με' τὸ σύμβολό-
του, δὲν ἀχιάζονται με' τὸ ναὶ **θάλλομε κ' εἶνα**
σταυρόν». Ὁ καθηγητὴς τῶ πανεπ. Ἀθηνῶν
κ. Μάρκος Σιώτης γράφει: «**ὁ ἀριθμὸς 666 εἶ-**
ναι ὁ ἀριθμὸς τῆς ταυτότητος τοῦ Ἀντιχρίστου»,
Ἀντιθετὰ ὁ π. Βασ. Βογ. διακηρύττει ὅτι οὐδεὶς φό-
βος δια' τὴν παραλαβὴν τῶν ... ὅσοι ὁμῶς ἡ-
γχολήθησαν ἔγραψαν ὅτι πολιτικῶς, ἠθικῶς κ' δε-

ἐπιγραφὴ Θεοῦ, εὐδὸν ἡμῶς.

2) ολογικώς είναι καταδικαστέες (οι ταυτότητες με τὸ 666) . ὁ π. Β. ἀπεφαίγηκε νὰ μηδενίσῃ κ' τὴν βηματίαν τοῦ συμβόλου αὐτοῦ. ... εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ π. Βαβ. θεωρεῖ «δαίμονικόν σύμβολον τὸ 666» μετ' ὀλίγον δα' τὸ ἀρνηθῆναι γραφῶν : «ὁ ἀριθμὸς 666 δὲν εἶναι τὸ σήμερον τοῦ Ἀντιχρίστου» σελ. 20 κ' σελ. 22 . **Ἔδω εἶναι ἀντίφασις με' ἀντιβιβλικῆς κ' ἀναπαραδοσιακῆς θείων.** Ὁ Ἀρέδας και- βαρείας ἔχει εἰς τὸ κείμενον κ' τὶς δύο γραφές (δμη χξς' καὶ 666) . Τὴν γραφὴν χξς' εὐρί- σκόμεν τὸν 8' αἰῶνα ἐπὶ ὑπόμνημα εἰρηναίου κ' ἐπὶ ὑπόμνημα ἰππολύτου . ὁ π. Βαβ. γραφεῖ ὅτι ἐπὶ τῶν Ἀγ. εἰρηναίων : «πυθοναὶ λόγος περὶ τοῦ συμβό- λου τῶ» σελ. 26 . Ὅμως ὁ ἀγ. εἰρηναῖος ἀνα- φέρεται β' αὐτῶς πᾶ ὁ δὲν νὰ δέβουν ἓνα ὠρι- σμένον ὄνομα ἐπὶ τοῦ Ἀντιχρίστου πού δ' ἀποδίδεται με' τὸ 666 , ἐνῶ πολλὰ ὄνόματα εἶναι δυνατόν νὰ ταιριάζουν ἐπὶ 666 . Αὐτοῦς ψεῖχει ὁ ἅγιος, **ὅχι ὅτι ἀπορρίπτει τὸν συμβολισμόν τοῦ ἀντιχρίστου δια' τὸ 666, διότι γραφεῖ : «καταρχήως οὖν κ' τὸ ὄνομα αὐτῶ ἔξει τὸν ἀριθμὸν χξς' . . ἐν τῶν ἀρχαίων χειρογράφοις τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ... κ' τὸ λόγος διδάσκοντος ἡμῶν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὀνόματος τῶ θηρίου κατα' τὴν ψήφον τῶν Ἑλλήνων δια' τῶν ἐν αὐτῶ γραμμάτων» (Ἀγ. εἰρην. ΒΕΠΕΞ 5,168) . Σελ. 45 ὁ π. Β. γραφεῖ : «... κυρίως ἐπὶ μέλλον, ὅταν ἐκεῖνος ἐμοφανισθῆ κ' καταρχήως κ' ἔλα τὰ σύμβολα κ' τὶς αἰρέσεις» . **τὸ ὅτι δα' καταρχήως ὅχι μόνου τὶς αἰρέσεις ἀλλὰ κ' τὴν λατρεία τοῦ ἀληθινῶ θεοῦ ἀποτελεῖ πατερικὴ δι- δαχὴ , οὐδεὶς ἅγιος ἔγραψε ὅτι δα' καταρ- χήως κ' τὸ σύμβολόν τῶ, τὸ χάραγμα, διότι πρὶν ἔλθῃ δα' σφραγίσθωνται δι' αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι κ' ὅταν ἔλθῃ πολὺ περιβότορον.** Λέγει ὁ ἀγ. Ἐφραίμ ὁ Σύρος : «Δώθει αὐτῶ τὸ χάραγμα ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κ' τῷ μετώπῳ**

(3)

ἵνα μὴ τις τῶν ἰσχυρῶν ποιηθῆ ἐν τῷ
μετώπῳ τῆ δεξιᾷ αὐτοῦ χειρὶ ». κ. ἡ ἀποκα-
λυψις : « εἴ τις προσκύνῃ τῷ θηρίῳ κ' τὴν εἰ-
κόνα αὐτοῦ κ' λαμβάνει τὸ χάραγμα ἐπὶ τῷ με-
τώπῳ ἢ ἐπὶ τῆν χεῖρα αὐτοῦ ». Σαφέστατα
ὁραίνεται ὅτι τὸ χάραγμα θὰ ἐπικρατήσῃ καὶ
θεαίως θὰ εἶδεται ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων . Ἄρα

ἀντίθετα μετὰ τὴν Γραφή κ' Πατέρας διδάσκει ὁ
π. Βασίλ. Τὸ εὐαγγέλιον (Μάρκ. 13, 22) γράφει
ὅτι θὰ πληθύνουν αὐτοὶ πρὸς τὰ ἑρμηνεύσθαι μετὰ
τὸ μῆλο. Ἀπορῶν ἐπὶ τὴν βελ. 32 γράφει :
« Γιατί ἡ προφητεία τοῦ διαβόλου εἶναι ἀριθμητι-
κὸ σύστημα πού τὸν κάνει φανερό ; »

Διευδῶς χρησιμοποιοῦν τὴν γραμμικὴν μέθοδον
ἀριθμηθεῶς Bar Code, ὥστε νὰ μὴ προκαλῆ
διὰ τῆς ἐμφανούς ἀναγραφῆς τοῦ 666 ἢ χξς'.

Ὡς τὴν βελ. 34 κ' 35 ὁ π. Βασ. γράφει ὅτι
ἐάν δὲν ἐρμηνεύσουμε τοὺς βίχους τῆς ἀποκαλύ-
ψεως ἀλληγορικά, θὰ πρέπει νὰ ἐννοήσουμε
τὴν λέξη «δούλους», ἀνθρώπους ἐκλαθωμένους ὅ-
πως δὲν ὑπάρχει δουλεία (τουλάχιστον νομικὰ)
ἐν κανένα κράτος τῆς γῆς . Πρέπει νὰ τὸ ἐν-
νοήσουμε ἀλληγορικά. Ὁ ἀγγλιστὴς δια-

τῶν λέξεων πλούσιος, πτωχός, μικρός, μέγας, δού-
λος κ' ἐλεύθερος θέλει νὰ τὸν εἶδῃ τὸν ἐ-
ξαναγκασθῆν πρὸς προσκύνησιν τοῦ θηρίου πρὸς
θᾶναι γενικός . Εἶναι τὸσο ἀπρό ! Ἔτσι
ἀκριβῶς γράφει κ' ὁ κωμικὸς Π. Μπρατβίω-
της, οὐδὲν ἀναφέρων περὶ ἀλληγορίας . Ὁ π. Β.

μετὰ τὴν ἀλληγορίαν μεταφέρει τὸ ὄνομα ἐξω-
τερικὸν χάραγμα ἐπὶ ἐσωτερικὸν χάραγμα (τὴν
ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ ἀτόμου) ὥστε νὰ μηδε-
νισθῆ ἢ γελοιοποιηθῆ ἢ ἐρμηνεῖται τὸ χα-
ράγματος ἐπὶ χεῖρι . Αὐτὸ ἐρχεται ἐν γυ-
κροῦσιν μετὰ τὸ κείμενον διότι ὁ ἐνεστώς

« ἔχων » 13^{ον} κεφ. βίχ. 17 συμφωνεῖ μετὰ τὸ ἐ-
σωτερικὸν χάραγμα διότι ὁ ἀπᾶς τοῦτο

4) λαβών θα τὸ χρησιμοποιοῦν συνεχῶς ὥστε νὰ ἀληθεύει τὸ : " ..ἵνα μὴ τις δύναται ἀγορεύειν ἢ πωλεῖν εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τῷ θμρίῳ ἢ τὸν ἀριθμὸν τῷ ὀνόματος αὐτοῦ".

Ἐδῶ δὲν πρόκειται γιὰ ἐσωτερικὴ τὴν ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἀφ' οὗ ἀναφέρεται γέμνηπορικὲς - οἰκονομικὲς συναλλαγές . . . ἔχομε δὲ.

συγκεκριμένη πρᾶξι κ' ἔχει ἀφορισμένη ἢ ἀλληγορικὴ ἔννοια . . . εἰς θελ. 37-38 ὁ π.β. λέγει ὅτι χάραγμα εἶναι ἡ διαμόρφωσις μιᾶς ἀμετανόητῃ προσωπικότητος . . . τὸ χάραγμα θα λαβῶν ἐκούθως οἱ μὴ πρῶτοντες ταῖς ἐντολαῖς τοῦ θεοῦ . . . κ' ἔχει αὐτοὶ ποὺ θα λαβῶν βυζαντινῶς κάποια ἐξωτερικὴ θραχίδα . . . ἢ κάποιοι ταυτότητα . Ἄρα κατὰ τὸ λεχθέντα τοῦ π.β. αἰφ' οὗ τὸ χάραγμα εἶναι τὸ ἦθος τοῦ ἀνθρώπου, ἔτσι κ' τὸ θμρίον θα πρέπει νὰ συμβολίῃ τὴν βασιλικὴν καικίον κ' ἔχει τὸ πρόσωπον (ἀντιχριστῶν) . ὅπως ὁ ἀντιχριστῶν θάνατο πρόσωπον . Ἄνω ἀκριβῶς ἐρμηνεύει κ' ὁ π. Μπρατβιώτης εἰς τὸ βιβλίον τῶ ἀποκαλύψις . . . θελ. 218 . . . ὁ π.β. παρέρμηνεύει τὴν ἁγ. Γραφήν μὴ δεχόμενος ἐξωτερικὸν θραχισθῆμα . τὸ ἐσωτερικὸν θραχισθῆμα ἀνεύκαστον ὑπάρχει ὡς ἡθικὴ πύρωσις, ἀμετανόησις κ' θλαβορμησία κατὰ τὸ ἁγ. Πνεύματος.

Τώρα ἀνεύκαστον διότι τὸ ὄνομα χξς' (666) γιὰ πρώτη φορὰ θὰ εἰς αἰῶνες χαραῖσθῃ γέμνηψυχα κ' οἰψυχα . ὁ σταυρὸς εἶναι ἐξωτερικὸν θμρίον, θμρίον τοῦ χριστοῦ . ὁ δεχόμενος τὸν σταυρὸν, δεῖχεται τὸν χριστῶν, τὸν ἐσταυρωμένον θίον . Ὅμοιος τὸ 666 θμρίον ἀποδοχὴν τῶ ἀντιχριστοῦ κ' τοῦ ἠθους αὐτοῦ . ὁ π.β. λέγει ἀν ὑπάρχει ἐξωτερικὸν θραχισθῆμα ὁ θεός εἶναι ἀδικός (θελ. 37-38) διότι κατὰ ἀμαρτία δὲν εἶναι ἀνεύκαστον . . . ὁ διαθολὸς μὲ τὸ χάραγμα θα κυριαρχίῃ θὰ εἰς

5) ανθρώπους κ' δέν δα' μετανοούν .. (Με' αὐτή
τη λογική τὰ βραχιασθέντα νήπια αἰ' τῶν ἡ-
ρώδων .. ἡδίκηθῃσαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθὼς κ' τὰ ἐ-
κατομύρια ἀθῶα δόματα τῶν παιχκοθῆτων πο-
λέμων . ὁ ἄγ. φοβραῖμ λέγει ὅτι ὁ θεὸς τότε
δι' ἀποστείγη τοὺς προφῆτας ἤλιαν κ' ἐνώχ ναὶ
κηνόζου ὥστε ναὶ μὴ δεχθῶν οἱ ἄνθρωποι τὸν
ἀνομὸν . οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐκούτως δα' δεχθῶν τῶν
ἀντιχρίτων, οἱ δὲ τοῦ θεοῦ δα' φύγουν ἢ δα'
μαρτυρηθῶν . Τελικῶς ὁ ἀντιχρίτος δα' τωραν-
νήθῃ κ' τοὺς ἔχοντας τὸ χαίραγμα κ' αὐτῶς τῶς
βυβαχῶς του . οἱ ἄδικοι δα' ὑποβῶν αὐ-
τὰ διὰ τὰς ἁμαρτίας των, οἱ δὲ δίκαιοι πρὸς
δοκιμὴν οἰρετής . Ἄλλῃ ἀνυπατάρικῃ θεόγῳ
τῶς π. βαβ. εἶναι ὅτι δα' προβκυνῆθῶν τῶν
ἀντιχρίτων μόνον ὅσοι ἔχουν πειθῆ, ὅτι
εἶναι θεὸς, χρηθιμοποιεῖ μία περικοπὴ αἰ' τῶν
λόγων τῶς ἄγ. Γρηγ. Παλαμοῦ περὶ τῆς δευτέρας
παραουθίας . Ἦς ἰδῶμεν τὴ λέγει ὁ ἀγιος.
λέγει ὅτι οἱ ἄνθρωποι δα' προβκυνῆθῶν τῶν ἀν-
τιχρίτων ὡς θεῶν, δέν ἀναίχθῃ ἀν γίνεταὶ αἰθ
φόθο, ἀναίχθῃ ἢ βία . (μ' περικοπὴ αὐτῆ
εἶναι μερικὲς βερὲς βε' ὄμιλια τῶ 15 βελίδων)
οἱ λέγει αὐτεξούθῳ κ' προαιρέθῳ που εἶ-
ναι βῶν ἀρχὴ αὐτῆς τῆς περικοπῆς δέν
ἀναφείρονται βε' προβκύνθῳ ἀλλὰ ἀναφεί-
ρονται βῶν κακία τῶν ἀνθρώπων λόγῳ
τῆς κακῆς χρεθῆς τῶ αὐτεξούθῳ των.
Οὕτε τὸ ρῆμα ἐπειθῆθῶν βηθαίνει ἐθε-
βαιώθῶν ὡς βε' ὁ π. βαβ... ἀλλὰ βηθαί-
νει ὑπῆκουθῶν (διδῶν τὸ πείθῶν + χενι-
κῆ βῶνταθῳ βηθαίνει ὑπακούθῳ) Βλέπε κ'
τὸ α πείθεθῶ τῶς ἡθουμένοις.. (Ἑβραῖος
13,17) που βηθαίνει ὑπακούετα βῶς ἡθ-
μένῳ . ὁ π. βαβ. δέν ἀναφείρει ἐρμη-
νεῖες ἀθῶν που χρεθῶν για τῶς λόγους
προβκυνῆθῶς τῶ ἀντιχρίτου κ' για τῶς
διωχθῶς κ' τὰ μαρτυρία →

(6)

Τα υπεραιθματα του π. Βαβ. είναι ιδικοί τω
 κι όχι του Αγ. Γρηγορίου. Εν συνεχεία παρ-
 τιάται εις βελ. 18 του Αγ. Κοσμά Αιτωλόν να
 κηρύττει: « ο προφήτης Ηλίας ήλθε κι ο Αντι-
 χριστός ήλθε ... τώρα δεν καρτερούμεν μητε
 των Ηλίου, μητε των αντιχριστων » . **Μέ-**
σωτα βύχλυβιν δημιουργεί ο π. Βαβ. δι' πάν-
τες γυναιξιν (από πληθος πατερικών λόγων)
στι ο Ηλίας κι Ένωχ, δια αιχμημάτων κατα-
τώ αντιχριστου. « κι εαρ δελητ εις τω βι-
 θλιό του « ο προφήτης του γένους Κοσμάς ο Αιτω-
 λός γραφει: « **Αυτά πα' αναφέρονται εις**
των προφήτη Ηλία κι των Αντιχριστων, παρ-
τριάτων κάποια «χηρηολογική βύχλυβη» και
μηδανε με' μεταφορές κι υπονοούμενα» (βελ-
λις 149). Εύτυχως που υπάρχει σχετική
 διδαχη του αγ. Κοσμά που ομιλεί βαρως περι
 τω αντιχριστω: « .. έχει να στείλι ο θεός
 των προφητην Ηλίου ... να διδάξη εβοι έχων
 αγ. Βαπτισμα .. να μη πιστεύουν των πλάνων
 αντιχριστων κι εκείνα όπου τάξει είναι ολα ψεύ-
 τικα δια να τους χελασθι, να τους θουλώθι
 (= σφραγισει) .. κι άλλα έχει να διδάξη ο
 προφ. Ηλίας.. » (β. Μενουνου, Κοσμα Αιτωλός, δι-
 δαχές κι βιογραφία, εκδόσεις ΤΗΝΟΣ έκδ. Α' βελ. 113).

Άρα ο π. Βαβ. σκοπίμως επέλεξε την διδαχη
του Αγ. Κοσμά διότι δεν πιστεύει ο ίδιος ότι
θα' έρθουν προ της θ' παρυθίας τω κυρίω
οι Ηλίας κι Ένωχ αφού γραφει εις των
βελιδα 76 τρίτης εκδόσεως της μελέτης του ότι:
« θα' αναδειχθούν δυο αιχες προσημηκότητες
που θα' έχων τη δύναμη κι την πνευματική
ισχυ του προφ. Ηλίου » . Για να μη-
δεισθι την εύθυμη εδων θα' πάρην ταυτώ-
τητα με τω 666 αναφέρει τως έβδλιοντας
ειδωλόματα χριστιανός της Κορινθια γραφουν
ότι ο Παύλος τως επετίμηβε όχι διότι έκιν-
δύναεν να δαιμονισθούν, αλλά έκινδύναεν
οι νηπιοι κατα των πιδων χριστιανοί →

(βελ. 43). Αυτό τὸ συμπέρασμα ἀπὸ τῶν πρὸς Κορινθίους Α', 8, 7-10. ὁ ὁσίος Νικόδημος ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐρμηνεύει τὰ ἀνωτέρω: «Τὰ Ἰωῶ ἐκεῖνα τὰ ἰουδαίων εἰς τὸς δαίμονας... λοιπὸν μὴ τρέχετε ἐφεῖς εἰς τὸς ἐχθροὺς τοῦ θεοῦ τοὺς δαίμονας... ἐκεῖνοι ποὺ τρώγουν ἀπὸ τὴν πνευματικὴν τραπέζην τῶν ἰουδαίων, κοινωνοῦν μὲ τῶν Χριστῶν, φανερόν ἐστίναι ὅτι αὐτοὶ ποὺ τρώγουν ἀπὸ τὴν τραπέζην τῶν δαιμονίων, κοινωνοῦν με τοὺς δαίμονας... ὁ Ἀπόστολος δείχνει ὅτι πρέπει νὰ ἀπέχων οἱ Κορινθιοὶ κ' πάντες οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τῶν ἰουδαίων τῶν εἰδωλῶν». Ὅπως βλέπομεν ὁ Πάπλος κυριῶν διαφορετικὰ ἀπὸ ὅτι ὁ π. Βαρουδακῆς ὁ ὁποῖος ἐρωτᾷ: «Τίποτ' εἶναι προδοσία πίστεως... νὰ λαβῆ κανεὶς ταυτότητα πὸ ἔχει γραμμῆς πὸ μποροῦν νὰ μετατραποῦν μὲ εἰδικὸ μηχανήματα εἰς 666 (ἐπιθήματα πάντως κ' αὐτὸ εἶναι διαψευδῆ) χωρὶς ἄλλα δαιμονικὰ χαρακτηριστικά... ἢ νὰ καθίσθαι κανεὶς ἐν τραπεζῇ εἰδωλογατρικοῦ ναῦ κ' νὰ τρώγῃ τὰ ἰουδαϊκά εἰδωλα (δαίμονες) κρέατα;... τὸ θεωρεῖ ὁ ἀπ. Παῦλος αὐτὸ προδοσία πίστεως... βαρύτερον ἢ κοινωσιακό τῶν οἰθονῶν τῆς πίστεως Χριστιανῶν. Ἐμετς, γιατί θεωροῦμε προδοσία πίστεως τὸ πρῶτο; (δὴ παραβίασιν ταυτότητος) βελ. 43-44.

Ἀπαντῶμε τινίζοντες 3 βημεῖα:

- 1) εἰς τὴν ἀρχὴν ἔγραψε: «δαὶ πολυεπίθω τὸς νέες ταυτότητες, ἐν αὐτῇ ἔχων τὸν ἀριθμὸν 666 ἢ ἄλλα δαιμονικὰ σύμβολα». Τώρα βλέπει μόνον ἀπλῆς γραμμῆς. Αὐτὸς τὸς «αἰδῶες» γραμμῆς εἰς τὴν ἐφημ. Ὁρθόδ. Τύπος Ὀκτ. 1992 τὸς χαρακτηρῖσει τελετή «Μαγείας Βουντοῦ» κ' ἔχει ταυτότητα.
- 2) Γράφει ὁ π. Βαβ.: «...χωρὶς ἢ πολιτεία νὰ συνδέῃ τὴν παραδοχὴ τῆς ταυτότητος αὐτῆς μὲ ὅποιον ἀδύνατον πνευματικὴν δέσμευσιν τοῦ πολίτου». Ὅμως, ποῖα ἄλλη δέσμευσιν πνευματικὴ θέλει ὁ π. Βαβ. ὅταν ὁ κατόχος τῆς νέας ταυτότητος

Υποχρεούται να φέρη ; βοθίως μαζί τω τω
βροστεινά σύμβολα της Νέας Έποχής κ' τω
έμβλημα τω αντίχριστώ, τω 666;

3) Συνεχίζει ο π. Βαβ. γράφων ότι τω να τρώχη
τις ειδωλολατρία κάθε άλλο παρά προδοσία πίστεως θε-
ωρεί ο Απ. Παύλος. Εμείς γιατί θεωρούμε προδοσία
πίστεως την παραλαβή ταυτότητας; Απαντούμε ; Διαπι-
στώσαμε εκ των λόγων του αποστόλου, ότι τω να
τρώχη τις ειδωλολατρία συνιστούσε κοινωνία με
τws δαίμονας, ή όποια προδευτικώς ώδηγούσε εις
την ειδωλολατρείαν . Άρα, τω να δέχεται κάποιος
την νέαν ταυτότητα ενώ χωρίζει ότα περιέχει τω
σύμβολα της νέας έποχής κ' τω 666, συνιστά πνευμα-
τικήν επικοινωνία με τω πρόσωπον τω αντίχριστώ κ'
απαθείων τω όποιον ειδωλοποιείται βτω σύμβολον 666
κ' αποδύναται μέσω τω οικονομικου συστήματος.

Ο π. Βαβ. τονίζει παντού την ά-
ναγκην ύπακοης εις την εκκλησίαν. βελ. 26-28... ή μόνη
ασφαλεία μας είναι ή εκκλησία, β' αὐτην να ύπακού-
ωμε >>. Πιθτενει ο π. Βαβ. ότι ή αντίδρασις κα-
τά των νέων εκ ταυτοτήτων προέρχεται από ανδρώ-
πους εκτός εκκλησίας, κ' από ανδρώπws τω έχον κά-
νει δούγμα πίστεως κ' εὐθεθείας τω ήμερολόγιον. ότι
είναι πλανημένοι .. είναι δούλοι τω διαβολου, βελ. 14
... τα θιβλία αυτα προέρχονται από προτεβταντι-
κέντρα, βελ. 24 >>. Σύνεπws κατά των π. Βαβ.

ή φιλολογία περι 666 προέρχεται α) από αιρε-
τικώς και β) από πλανημένους παλαιοημερολο-
γιτας που διέδωσαν τις ιδέες αυτες. Δεν είναι
όμως αυτοι που ανμθύχησαν κ' έγραψαν, άλλes οι
ταίξεις των ανδρώπων διεμαρτυρήθησαν. Η συνο-
δος της ελληνικής εκκλησίας έγραψε 3 έγκυκλίους
κατά των νέων ταυτοτήτων κ' εκάλεβε τόν λαόν
ν' αντίταίξη τω υγιές φρόνημα τω βε' κάθε τι
που προπαγανδύσε να αλλοτριώγη αυτω, συνιστώσε
την αποφυγην ηλεκτρονικω φακελωματος που απει-
λεϊ τις ατομικές ελευθερίες τω πολίτω. Εάν ο
π. Βαβ. έθεθετο την σύνοδον τω κ' ύπήκουε εις
αὐτην όπως διδάσκει, δεν θα έγραφε αυτα δια-
βτρέφοντας την Βιβλικήν κ' αίγιοπατερικην εικόνα
περι αντίχριστώ κ' χαραίματος αυτω.

ούτε η κρίσις του π. Βαβ. περί προτεβαντών
 είναι υμφαλία. Είναι προς τιμήν των πρ' ἔγραψαν
 πρώτοι κατά του 666 .. ενώ αδιαφοροῦσαν οἱ ὀρθόδο-
 ζοι. .. εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῷ Παγκοσμίου Συμ-
 βουλίου ἑκκλησιῶν εἰς Καμπέρα Αυστραλ. 1991 οἱ ἠορδο-
 δοζοι, ἔκαναν δαιμονικά ζεφανώματα ὥστε ἔνοος
 προτεβαντής ἀναγκάστηκε νὰ γράψῃ: « Ἡ θεία
 τοῦ Παγκ. Συμβουλ. ἑκκλησιῶν δὲ οἱ εἰδωλοπότες δαι-
 κερδίσαν τὸν οὐρανὸν χωρὶς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καθι-
 βωτῶ τὸν Χριστὸν ἀπατεῶνα .. ἡ ἀποστασία ἐνεργεί-
 ται διὰ μιᾶν παγκοσμίου ἑκκλησίας, ἡ ὁποία εἶ-
 χει περιγραφῆ ὡς Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, .. ὡμορφ τῷ
 τελικῷ ἀντιχριστῷ ». (Orthodox Christian witness
 Seattle 5.8.1991) . ὅταν οἱ προδοτικὲς αὐτὲς προ-
 εβλήθησαν με' βιντεοκάμερα ἀπὸ τὴν τηλεόρα-
 σιν ΤΗΛΕΤΟΡΑ οἱ οἰκουμενιστὲς ἔκαναν τὸ πᾶν νὰ
 ματαιώσῃ τὴν συνέχειά των ἢ νὰ τὰ δικαιο-
 λογηθῇ ὡς ἔπραξε τότε ὁ ἐπίσκ. Χριστόδουλος.
 ... ὁ π. Βαβ. ὡς διορθωτὴ τὰ τῷ οἴκῳ τῶ...
 οἱ δὲ παιδαγωγολογίτες ἔδειξαν ὑποταγὴν εἰς τὴν
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΩΝ κ' ὄχι
 τῶν θημερινῶν κακοδόξων συνόδων κ' διὰ τῷ
 εὐρισκόνται μακροὶν παύσης κοινωνίας μετὰ τῶν
 αἰρετικῶν . Ἀντιθέτως ἡ ἑκκλησία τοῦ Νέου ἡμε-
 ρολογίου - εἰς τὴν ὁποίαν προτρέπει ὁ π. Βαβ. νὰ
 κἀνθὼν τωφῆ ὑπακοῆν - συνηγορεῖται μετὰ παι-
 θμῆς αἰρέσεως - ἀκόμη κ' με' ἀλλοθρησκούς - ὡς ἔ-
 πραξε τὸ 1986 εἰς τὴν Ἀββίση τῆς Ἰταλίας .
 Συμπερασματικὰ ὁ π. Βαβ. ... διὰ τοῦ βιβλίου του
 προτρέπει ... πλῆγίως τὸς πιστῶς νὰ λάθῃ τὴν
 νέαν ταυτότητα ἀφ' ὃ οἱ ἀνυδρώντες εἶναι .. ὅχι -
 θηματοαιρετικοὶ κ' ἀνευ γνῶσεως. Τὸ εὐχόμεθα
 ἀνάνηψιν κ' ἐρηγορεῖν . Μετὰ τὰ γραφόμενα
 του εἰς τὸν ὀρθ. τύπον (ὀρθ. 1236-1244) ὁ π. Βαβ.
 δὲν δέχεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς 666 εἶναι τὸ σύμβολον
 τῷ ἀντιχριστῷ, ὡς γράφη ἡ σύνοδος τῶ ἁγίων γυν-
 βωτῶ ἐκκλησίου τῆς 7.4.1997 ὅτι τὸ 666 εἶναι ὁ κα-

διερωμέως αριθμός τού Ανταχρίστου κ' ἴσχυσε ἀπὸ
 τὴν πολιτεία νὰ ἀντικατασταθῇ τὸ 666 μὲ ὅποιον-
 δήποτε ἄλλον ἀριθμὸν . Πῶς δηλώνει ὁ π. Βαβ. ὅτι
 δὲν δεῖ παραχρῆμα νέες ταυτότητες ἀν ἔχουν τὸν ἀ-
 πεχρῆ (=μίσθων) ἀριθμὸν 666 ἐπ' αὐτῶν; Τὴν
 ἀπάντησιν τὴν δίδει ὁ ἴδιος: « .. ὄχι, γιὰ φόβου ἵνα
 ἔναυ ἀριθμὸν .. ἀλλὰ πρέπει νὰ προσπιθούμε τὸς
 «ἀδελφεοὺς τῆ πίστευ», ἐμφοβούς χριστιανοὺς μας, συχ-
 καταβαίνοντας ἐπὶν ἀδυναμία τὸς κ' νὰ μὴ ἐπι-
 τρέψουμε ἐτοὺς πολιτικοὺς νὰ «παίξουν» μὲ τὴν μίσθιν
 μας » . Ἐρωτῶμεν πῶς παίξουν μὲ τὴν μίσθιν μας,
 ἀφοῦ τὸ 666 οἱ πολιτικοὶ δὲν τὸ δευροῦν - ὅπως κ' ὁ
 π. Βαβ. - σύμβολον τοῦ ἀνταχρίστου, ἀλλὰ ἀπὸ ἀριθμοῦ;
 Σημειώτεον ὅτι ὁ π. Ἐμμανουὴλ Καλύβας ἀνεῦρε
 61 λαῖμα ἐπὶ βιβλίον αὐτὸ τοῦ π. Βαβ. περὶ τῶ
 666 . Ἔσιν κατὰ τὸν π. Β. δὲν εἶναι προδοβία
 πίστεως νὰ τρωγῇ καίποιοι εἰδωλόθυτα, πόσο μακρ-
 λον τὸ νὰ παραχρῆμα μία ταυτότητα. Παραπέ-
 μπει εἰς τὴν πρόδροατη ἔγκυκλιον τῆς Ἑλλάδος Ἐπιμη-
 θίους ὅπου γράφει: « Ἡ ὁραφίδα τοῦ Ανταχρίστου
 δὲν εἶναι ἐξωτερικὸ σύμβολον, ἀλλὰ ἡ ἐκούβια ἀποκο-
 πῆ (τοῦ ἀτόμου) ἀπὸ τὴν Ἰσὴν τοῦ Ἁγ. Πνεύματος » .

Ὅμως, συναδέλφοι τοῦ π. Βαβ. τὴν
 ἔγκυκλιον αὐτὴν τὴν καταδικάζουν ὡς αἰρετικὴν διότι
 εἶναι ἀντιθέτως μὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας.
 Ἄν ἦτο μόνον ἐξωτερικὴ μίσθιν (τὸ χαίραγμα) - ὡς
 γράφει ὁ π. Βαβ. τότε πῶς δεῖ ἡδύναιντο τὰ ὄργανα
 τοῦ ἀνταχρίστου νὰ διακρίνουν ποῖος τὸ ἔχει ἢ ὄχι
 ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃν μόνον ἐτοὺς ἔχοντα « αἰγοραῖ -
 βαί ἢ πωλητῆ » ; (Ἀποκ. 13,17)

Ἰερομόν. Θεοδώρητος
 Μ. Σαροικωθῆ 1998

Σημειώσεις: τὰ ἀνωτέρω
 ἐστάλησαν εἰς τὸν ὀρθοδ. τύπον ὡς ἀπαντήσις ἐπὶ
 καθ' ἡμῶν ὁ ἀρθρον τοῦ π. Βαβ. Βολυδαϊκῆ, ἐν τῷ τοῖς
 ΗΡΝΗΘΗ τὴν δημοσίευσιν ὁ νοῦν νοεῖτω!

